

P. Andersen: Under den stærke Kritik, som det ærede Medlem Hr. Vanggaard fremførte mod den moderne Kunst og mod Kunstudstillinger, der støttes af Staten, nævnte det ærede Medlem ogsaa den Udstilling, der hvert Aar findes paa Købestævnet i Fredericia. Jeg vil gerne i Anledning heraf oplyse det ærede Medlem om, at der ikke ydes noget Statstilskud til denne Udstilling. Udstillingen betaler sin Leje af Købestavnets Lokaler som alle andre, der lejer sig ind der. Der ydes et Tilskud fra Carlsberg-Fondet til Udstillingen. Med Hensyn til denne Udstillings Art vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at det er den eneste Kunstudstilling i Danmark, som paa eet Sted giver et samlet Udtryk for samtlige Skoler, samtlige Anskuelser indenfor dansk Kunst, og saaledes har den sin store Berettigelse; den har sin Berettigelse ikke blot, fordi den fører Kunsten ud til den almindelige Befolkning, der ikke har Anledning til at komme til København, men ogsaa, fordi den giver et samlet Indtryk af dansk Kunst for Tiden.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vanggaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Vanggaard: Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch vilde mene, at min Kritik kom for sent, den havde haft Berettigelse, hvis den var kommet for 10 Aar siden, men nu var der egentlig ikke noget at kritisere. Jo, det er der saamænd den Dag i Dag, naar man følger Udstillingerne og har bevaret noget af sin almindelige sunde Sans. Man ser adskilligt af den Kunst, jeg har kritiseret, paa de offentlige Udstillinger, som støttes af Staten, og man ser den stadigvæk støttet fra Akademiet. Det ærede Medlem fandt, at Otto Baches Billede vel var smukt, men det tilhørte en anden Tid, og nu var Smagen — forstod jeg, det ærede Medlem mente — en anden. Det er den ikke, ærede Medlem, de jævne Folk glæder sig fremdeles over et Billede som Otto Baches „Heste ved Stranden“ i langt højere Grad end over de fleste Foreteelser af moderne Kunst, og jeg vil hævde, at den Opfattelse er en sund Opfattelse, jeg tror ogsaa, at den vil sejre. Jeg forlanger ikke, at vi skal sige til Kunstnerne, at de ikke maa eksistere — et saadant Forbud kan man ikke udstede, disse Foreteelser findes ogsaa, som jeg har sagt, i andre Lande —, men Staten bør ikke give sin Støtte til den, for Folket i sin Helhed staa ikke bagved.

Vi støtter Kunst uden Hensyn til Partier, det tør jeg dristigt paastaa.

Til det ærede Medlem Hr. P. Andersen skal jeg sige, at Staten har ydet store Tilskud til Købestævnet i Fredericia. Jeg har ganske vist hørt noget om, at man mener at kunne klare sig selv, og det kan være meget godt, men jeg fastholder min Kritik af Udstillingens Art; jeg tror, den maaske i allersidste Aar har været noget mindre forrykt, jeg vil haabe, at det kan gaa i den Retning.

Larsen (Bjerre): Ved de sidste Aars Finanslovbehandlinger har jeg gentagne Gange talt om Pladsforholdene paa vore Sindssygehospitalet, og det glæder mig at kunne konstatere, at Forholdet er bedredes Aar efter Aar i saa Henseende. Vi har jo købt Slottet Hvedholm, som ved Ombygningen har givet Plads til ikke saa faa Patienter, 124 tror jeg, det var. Augustenborg Slot er ombygget, hvor der blev Plads til over 400 Patienter, og endelig findes der paa den nu foreliggende Finanslov Bevilling til en Udvidelse af Sindssygehospitalet i Middelfart, hvorved ogsaa en Del Pladser indvindes.

Jeg takker derfor de højtærede Ministre, som har med denne Sag at gøre, den højtærede Indenrigsminister, under hvem Hospitalsvæsenet sorterer, og den højtærede Finansminister, som har bifaldet Bevillingen. Plejecentralen Hvedholm, Omdannelsen af Augustenborg og den foreslaede Udvidelse af Middelfarts Sindssygehospital sikrer Plads til over 500 Patienter, saa det er jo en Bedring af Forholdene. Men alligevel maa Opmærksomheden være henvendt paa Forholdene, idet det er en sørgelig Kendsgerning, at Patienternes Antal stadig er stigende. Der er vistnok ingen Tvivl om, at det havde været bedst og billigst, om man havde opført et helt nyt Sindssygehospital, men som Forholdene ligger politisk og økonomisk, er det vel nok uigennemførligt. Og derfor maa det, som er gennemført, hilses med Tilfredshed; men snart maa man udvide saa det ene, saa det andet Hospital.

Dernæst vil jeg gerne sige fra denne Plads, at det er ikke alene Patienterne fra Sindssygehospitalet, man maa have sin Opmærksomhed henvendt paa, men ogsaa Personalet paa Hospitalet. Jeg har tidligere fra denne Plads talt om forskellige Forhold vedrørende Plejerspersonalet, men jeg har i Aar en enkelt Udtalelse, jeg gerne vilde have Lov til at fremføre overfor den højtærede Minister.

Det drejer sig om en Sag, der efter min